

SLOVENSKI POROČEVALEC

GLASILO OSVOBODILNE FRONTE SLOVENIJE

Ljubljana, četrtek 3. avgusta 1950

LETO XI, ŠT. 183 / POSAMEZNA ŠTEVILKA 2 DIN

LOUIS ADAMIĆ O NAŠI RESOLUCIJI ZA OBRAMBO MIRU Jasne besede jugoslovanskih narodov

New York, 2. avg. (Tanjug). Znamo ameriški napredni književnik in javni delavec Louis Adamić je razložil dopisnico Tanjuga v New Yorku svoje mnenje o resoluciji in pozivu Nacionalnega komiteja Jugoslavije za obrambo miru.

Resolucija in manifest jugoslovanskega Nacionalnega komiteja za obrambo miru sta po mnenju Adamića v soglasju s celotnim značajem Jugoslavije ter sta zgovoren in jasen izraz narodov, ki vedo, kaj je vojna, in ki se že po svoji naravi upirajo barbarstvu, krivici in drugim zločinom, če se dogajajo v njihovi lastni državi ali pa groze izven njihovih meja. Resolucija in manifest jugoslovanskega Nacionalnega komiteja za obrambo miru sta močan odpor proti silam, ki kakor je podoba, bredejo v tretjo svetovno vojno. Te pomembne izjave izhajajo iz novega stališča Jugoslavije do problema suverenosti in enakopravnih odnosov med državami. Te izjave niso samo pridiganje o miru, imajo zvok iskrenosti in resničnosti. Popolno besedi- lo teh dokumentov polagoma priteguje pozornost pravih naprednih, miroljubnih državljanov ZDA in so kakor nepričakovan zarez svetlobe v temnem svetu.

Louis Adamić je poudaril, da je na mnoge Američane napravilo posebno močan vtis predlog jugoslovanskega Nacionalnega komiteja za obrambo miru naprednim ljudem in organizacijam na vsem svetu, vstevši tudi Sovjetsko zvezo, naj pridejo v Jugoslavijo in skušajo obiskati njene sosede, da bodo videli, kdo pripravljata napadalno vojno, Jugoslavljan ali drugi. »Meni osebnost — je nadaljeval Adamić — mi potreba se posebej poudarjati točnost jugoslovanskih navedb. Vem, da je protijugoslovanska gonja Kominforma prazna. Ko sem 1949 srečal maršala Tita in večino drugih najvišjih vodi-

teljev v Beogradu, sem natanko spoznal, da se njihova politika in ravnanje, dokler so oni voditelji Jugoslavije, nikakor ne more približati tisti točki, na kateri bi Jugoslavija lahko služila obrekovanje, ki jih duševno siromašni in intelektualno ter politično bankrotirani sovjetski in drugi komunistični, pa tudi ostali propagandisti, pošiljajo v že prenapeto svetovno ozračje. Če se bom v kratkem vrnil v Jugoslavijo, kar bom morda storil v bližnji bodočnosti, ne bo zato, da bi preiskal fantastične izmišljotine »Novo-voje« in njegovih satelitskih publikacij, marveč zaradi moje knjige, da bom videl nekatere dogodke, ki so se zgodili pred letom dni, posebno delavske svete in tovarniške uprave.

V zadnjih desetletjih, posebno pa v zadnji dve leti — je dejal Adamić — so dogodki v Jugoslaviji napravili močno domovino za usodno važno državo ne samo na Balkanu in v vzhodni Evropi, temveč na svetu sploh. Velik del prihodnosti človeštva je odvisen od tega, kar se bo zgodilo v Jugoslaviji v prihodnjih nekaj letih ali mesecih.

Na koncu izjave je Louis Adamić navedel nekoliko števil, ki dokazujejo neenakomerno razdelitev energetskih sil na svetu, ter izrazil mnenje, da je ta neenakost eden izmed vzrokov za sedanjo nevarnost za novo vojno. Predlagal je, naj Jugoslavija opozori miroljubne ljudske množice na svetu na te številke, s čimer bo prispevala k svoji borbi za enakost med narodi.

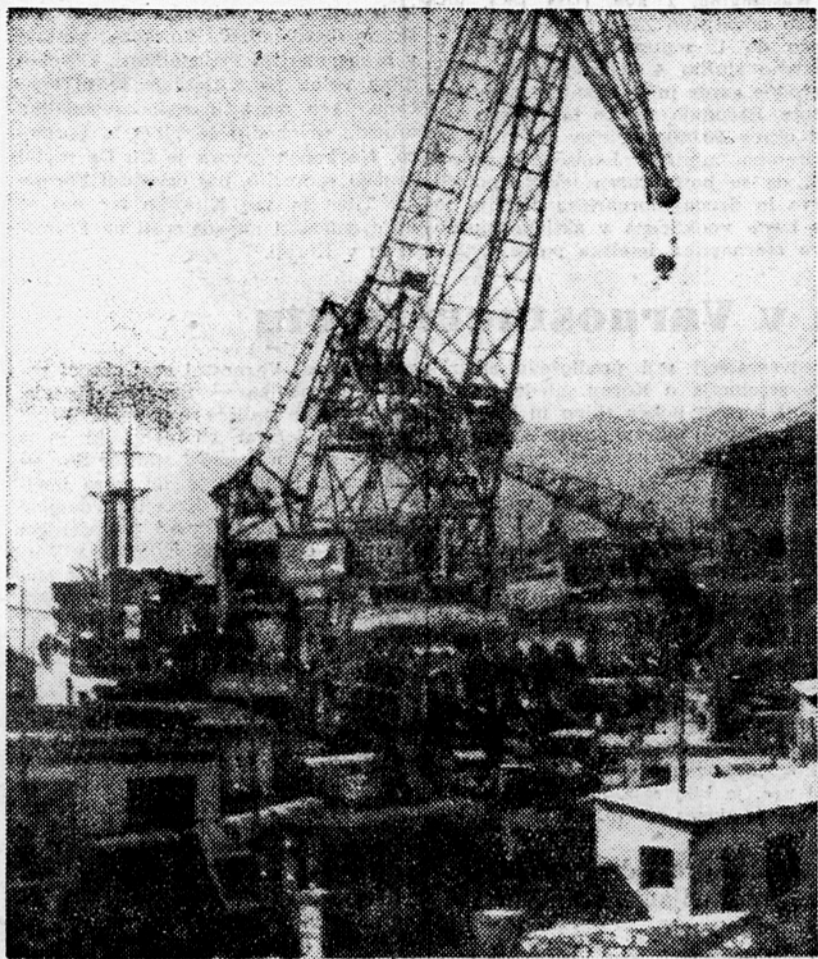
Naše ladjedelstvo se razvija v močno gospodarstvo panogo

V našem pomorstvu se je po osvoboditvi zlasti hitro začelo razvijati ladjedelstvo kot nova pomembna gospodarska panoga. V mednarodni statistiki o gradnji ladij, ki jo izdaja Lloyd's Register of Shipping, se je med 17 državami na svetu, ki grade preokooceanske ladje, lani prvič uvrstila tudi Jugoslavija. Napredek našega ladjedelstva je najtesneje povezan z naglim razvojem naše industrije, zlasti težke industrije, saj skoraj ni gospodarske panoge, ki ne bi bila udeležena pri gradnji moderne preokooceanske ladje. Ladjedelniška industrija se naslanja ne le na razvito železarsko industrijo, ki daje material za ladijski trup; potrebni so tudi številni pogonski in pomožni stroji, električni stroji, precizni instrumenti in navigacijski pripomočki, vitli in žerjavi, potreben je material za elektrotehnično opremo in za parno kurjavo. Napolned pa je treba opremiti tudi prostore za posadko in potnike.

Ceprav so prva leta po osvoboditvi potekala v znamenju obnove, ureditve in razširitve naših ladjedelnic, smo od osvoboditve do konca lanskega leta zgradili 20.000 brutoregistrskih tonov novih tovornih in potniških ladij in okrog 10.000 ton ribiških in drugih manjših ladij, medtem ko so naše ladjedelnice popravile in predalele blizu 25.000 brutoregistrskih tonov starih ladij. Lani je naša ladjedelniška industrija dala prve štiri preokooceanske ladje »Zagreb«, »Skoplje«, »Sarajev« in »Titograd« s nosilnostjo po 4000 ton. Te ladje predstavljajo samostojno delo naših domačih konstruktorjev in ladjedelniških delavcev, ki so se v nekaj letih usposobili za gradnjo modernih plovilnih objektov.

Ta prvi veliki uspeh našega ladjedelstva, ki odpira našemu pomorstvu obsežne perspektive, postaja tembolj očitna, če primerjamo razvoj našega ladjedelstva v stari Jugoslaviji. V dveh desetletjih so jugoslovanske ladjedelnice izdelale le 1500 brutoregistrskih tonov novih ladij za trgovsko mornarico. To sta bili dve manjši ladji za obalni potniški promet, ki sta bili zgrajeni po projektih in z materialom iz inozemstva. Vse večje ladjedelnice (Split, Kraljevica in Susak) so bile v rokah tujih kapitalistov. Ceprav je bila na razpolago cenena delovna sila, se ladjedelstvo ni moglo razviti, ker ni imelo za seboj razvite industrije. V teh dveh desetletjih pa so paroplovne družbe stare Jugoslavije kupile v tujni veliko število ladij, skupaj 170.000 brutoregistrskih ton.

Ob osvoboditvi smo našli v naših ladjedelnicah zgolj ruševine. V reški in splitski ladjedelnici je ostalo nekaj 20% sposobnih strojev in delavnic. Iz ladjedelnice v Kraljevici so Italijani odpeljali vse naprave. Ladjedelnica v Pulju pa je bila popolnoma izropana. V zalivih, lukah in vzdolž obale pa so ležale na morskem dnu naše potopljene ladje. Toda že ob koncu leta 1946 smo imeli pet obnov-

Velik žerjav v reški ladjedelnici

ljenih ladjedelnic za železne ladje in 10 manjših za ladje v leseni konstrukciji. Naslednje leto pa je naša trgovska mornarica dobila iz naših ladjedelnic 18 popravljenih tovornih in potniških ladij. Začela se je gradnja prve serije novih velikih preokooceanskih tovornih ladij.

Z brezprimernimi napori so to veliko nalogo izvršili naši ladjedelniški kolektivi, ki so se obnove lotili z enako poštvalnostjo in junaštvom kakor so se borili v narodnoosvobodilni vojni. Od kolektiva razmeroma majhne sušarske ladjedelnice je skoraj polovico delavcev dalo svoje življenje za osvoboditev naše države.

»TRETJI MAJ«

Leta 1948 so hoteli informirojci preprečiti gradnjo naših prvih preokooceanskih ladij. Trenutno krizo je kolektiv ladjedelnice »3. maja« na Reki uspešno prebolel in je lani dovršil vse štiri ladje. Razen tega je dal našemu pomorstvu tri močne remorkerje tipa »Udarnik« s doma izdelanimi pogonskimi stroji po 600 konjskih moči in vrsto manjših plovilnih enot. Prav te dni so v reški ladjedelnici dogradili prve tri motorne ladje za prevoz vode na otoke z nosilnostjo 300 ton, nadaljnje tri take ladje pa bodo v kratkem dovršili. Letos so v tej naši največji ladjedelnici začeli graditi tri nadaljnje prekomorske motorne ladje, v kratkem pa bodo dovršili drugo serijo remorkerjev.

»VICKO KRSTULOVIC«

Veliko delo je izvršil tudi kolektiv ladjedelnice »Vicko Krstulović« v Splitu. Obnovil je vrsto velikih preokooceanskih ladij, med drugim eno izmed naših največjih ladij »Hrvatska«, ki so nam jo poceni prodali inozemski lastniki, ker so menili, da te ladje, ki je ne daleč od Dubrovnika naletela na mino, ni mogoče več popraviti. Ko pa je obnovljena »Hrvatska« prvič prispela v newyorskoro luko, so prejšnji lastniki obudovali, kako mojstrsko je bila izvršena obnova te ladje. Obnovili so tudi 7000-tonski dok. Splitska ladjedelnica, ki je dobila nalogo predvsem obnovljati ladje, je samo lani obnovila 74 ladij razne velikosti. Za razbremenitev te ladjedelnice so letos začeli v severni splitski

Ljubljana dobi 16 tramvajskih prikolic in 4 trolejbusa

Ljubljana raste, s tem pa se večajo tudi potrebe prebivalstva po dobro urejeni cestni prometni mreži. Električna cestna železnica že dolgo več ne ustreza potrebam naraščajočega prebivalstva. Ko so leta 1931 zgradili šentvidsko progo, tedanji občinski možje prav gotovo niso slutili, da bo nekoč postala ta proga ena izmed najvažnejših tramvajskih prog v Ljubljani. Ta proga aenokaj pa je med vsemi tramvajskimi progami v Ljubljani najslabša. Ima le devet vozov brez prikolic, čeprav bi jih bilo treba precej več, saj se je od leta 1931 promet petkrat povečal! Samo do osme ure zjutraj še vozijo štiri rezerve s prav toliko odprtimi prikolicami. V nasprotju s progo 1 ima krožna proga 2 vozove novejšega tipa in zaprte prikolicе. Razen tega prometa ne ovira križanje vozov, kakor je to na progi 1 in 4. Deset vozov in deset prikolic znatno olajšuje promet, čeprav je tudi na tej progi v jutranjih in večernih urah precejšnja gneča.

Tudi proga 4 (Vič-Zale) ima na razpolago premalo vozov. Hkrati pa je večji del enotirna in se vozovi križajo. Tu bi bila potrebna dvotirna proga, pa ne dobimo tračnic, ki smo jih pred vojno uvažali iz Nemčije in Madžarske.

Ker ima Ljubljana vsega le 61 voz, med katerimi je 15 prikolic (10 za-

prti in 5 odprti), so začeli v delavnici Električne cestne železnice izdelovati 16 novih zaprtih prikolic, ki bodo že letos v prometu. S temi prikolicami si bosta znatno opomogli zlasti proga 1 in 4. Ako bi imeli na razpolago še Siemensove motorje, bi lahko doma izdelovali motorne vozove in ne samo prikolicе.

Letos se bo izpolnila tudi davna želja Bežigradjanov. Dobili bodo trolejbus. Vozil bo od železniške proge na Tyrševi cesti do Savskega mostu na Ježici. Trolejbus bomo dobili iz Italije, in sicer 2 popolna, za vožnjo pripravljena trolejbusa, za 2 pa samo ogrodje in motor, karoserijo pa bomo izdelali doma. Na Tyrševi cesti so za ureditev trolejbusne proge že postavili 100 drogov in tja na zimo se bodo Bežigradjani že lahko vozili s trolejbusom.

Zalec in Letuš že izpolnila oddajo žita

V okraju Celje-okolica sta žetev in mlačev že dolgo pri kraju, vendar odkup le počasi napreduje. Tudi delovne zadrage — z edino izjemo zadrage v Grizah — še močno zaostajajo. Zato za služita tem večje priznanje KLO Zalec in Letuš, ki sta do danes že stoodstotno izpolnila odkup žita. Tudi v Petrovcih bodo z odkupom vsak čas gotovi.

Živahno gibanje za vpis ljudskega posojila tudi na deželi

V vseh krajih Slovenije so se zadnji čas začele pripraviti za vpis drugega ljudskega posojila. Frontne in druge množične organizacije so v nekaterih okrajih začele že prav živahno agitacijo ki ni ostala brez uspeha. Tako nam poročajo iz Bele Krajine, da so začeli poleg delovnih kolektivov sprejemati obveznosti za vpis posojila tudi kmetje. V nekaj dneh je bilo priglavljenih za vpis 523.000 din. Med prvimi so se zavezali za vpis odborniki okrajnega ljudskega odbora Crnomelj, ki bodo vpisali 160.000 din, kar da povprečno 3000 din na vsakega odbornika. Nato so začeli sprejemati obveznosti tudi drugi delovni kolektivi, ki med seboj tekmujejo. Kot prvi so se priglasi- li za vpis posojila kolektivni lesne industrije »Zora«, rudnika Kanižarica, gradbenega podjetja »Pionir«, tovarne učil, železniške postaje v Crnomlju in Okrajne zveze kmetijskih združenj v Crnomlju. Med kmeti so doslej pokazali največ zanimanja za vpis posojila kmetje v Gradacu, ki so takoj na množičnem sestanku priglasiili 80.000 din, sprejemanje obveznosti pa se nadaljuje. Priprani smo, da pri vpisu ne bodo zaostajale tudi druge vasi v Beli Krajini zlasti tudi ne kmečke delovne zadrage.

Iz Gornje Radgone poročajo, da je Zveza borcev Nov za radgonski okraj zelo poživila svojo delavnost. Posamezne krajevne zveze so si napovedale tekmovalno glede sprejemanja obveznosti za ljudsko posojilo. Tako so se člani krajevne zveze v Gornji Radgoni zavezali, da bodo vpisali 200.000 din, člani Zveze v Zepovcih 80.000 din, v Apačah 60.000 din, v Lutvercih 50.000 din in v Slogovcih 50.000 din; skupaj so se člani Zveze borcev v imenovanih petih krajevnih zvezah zavezali za 440.000 din. Tudi med člani OF se je začela živahna propaganda za posojilo. Med prvimi se je zavezal krajevni

Iilindenska proslava v Skoplju

Svoj največji narodni praznik Iilinden je vsa Makedonija praznovala zelo slovesno in v mnogih mestih so bile prirejene tudi razne razstave, odprli pa so tudi nekaj novih muzejev zgodovinskega gradiva. V Skoplju je bila slavna akademija v Narodnem gledališču, na kateri je član CK KP Makedonije Dimče Belovski govoril o tradiciji Iilindena, ki se uresničujejo v socialistični Jugoslaviji. Pevski zbor kulturnega društva »Kočo Rasin« je zapel ob zaključku proslave več pesmi, ki so jih prepevali vstaji leta 1903.

V gimnaziji maršala Tita v Skoplju so odprli veliko razstavo lokalne industrije in obrti v Makedoniji. Ta razstava kaže velik napredek makedonskega obrtništva. V državnih obrtnih podjetjih dela danes 5849, v zadrugah 2226, v zasebnih 7339, v društvenih pa nad 230 delavcev. Danes je v Makedoniji nad 3160 obrtniških delavcev več, kakor jih je bilo v zadnjem predvojnem letu. Vsa podjetja lokalne industrije in obrti so svoje planske naloge zadnjih treh let presegala za blizu 2%.

V šoli Goče Delčeva pa je odprta razstava republiške industrije in rudarstva. Tudi ta razstava nudi dober pregled velikega gospodarskega razvoja in napredka. Na njej vidimo re- gularijske in gradbene načrte za 13 mest, 15 vasi, 10 državnih posestev, 40 km vodovodnih napeljav, nad 240 studencev ter načrte za elektrifikacijo nad 50 mest in vasi. Pripravljen je tudi ureditev 97 letovišč in nad 20 otroških zavetišč.

Spomenik oktobrskim žrtvam v Kragujevcu

Zveza borcev v Kragujevcu je v sporazumu s frontnimi organizacijami sprožila akcijo za postavitev spomenika in ureditev množičnih grobnic, kjer je pokopanih nad 7000 žrtv, ki so jih ustrelili Nemci oktobra 1. 1941. Za postavitev spomenikov je vlada LR Srbije nakazala 1.100.000 din. Pri uranju grobnic je doslej sodelovalo 3000 frontovcev, ki so napravili nad 15.000 prostovoljnih delovnih ur.

Do 21. oktobra ob deveti obletnici ustrelitve, bodo uredili vseh 32 grobnic in postavili na njih spomenike.

Mladina gradi Titograd

Po končanem šolskem letu so dijaki srednje tehnične šole in gimnazije v Titogradu ustanovili brigado, ki dela zdaj na gradbiščih novega glavnega mesta Crne gore. Nad 500 mladih brigadnikov dela že tri tedne na stavbiščih velikih poslojip državnega zavarovalnega zavoda, pošte in delavskega naselja. Dve brigadi dijakov srednje tehnične šole sta bili že razglašeni za udarne, ko sta svoj 20 dnevni plan izvršili štiri dni pred rokom. V teh dveh brigadah si je zaslužilo udarniški naslov nad 100 članov.

Sarajevo dobi moderno gledališko poslopje

S preureditvijo gledališke zgradbe v Sarajevu bo glavno mesto Bosne in Hercegovine v kratkem dobilo moderno gledališče. Dosedanje poslopje ni moglo zadovoljiti potreb. Z adaptacijo bi gledališče dobilo primeren dramski studio, dvorano za vaje orkestra, baleta in zbora. Imelo bo tudi večje skladišče za gledališke rekvizite, zdravstvene naprave in nove delavnice. Sedanj oter bodo znatno razširili. Vse odrske naprave bodo izmenjali, izboljšali odrsko rasvetljava, stare sedelce pa zamenjali s fotelji.

odbor OF v Cerkevniku, da bo zbral med svojimi člani 100.000 din. V sosednem lendavskem okraju se je prav tako razgibala agitacija za vpis posojila. Poleg kolektiva RieyuTumli proizvodnjeno nafte, ki je že sam zbral obveznosti za 2 milijona din, so drugi kolektivi doslej priglasiili skoraj 1 milijon din.

Družina zadravnika Andreja Lebana je podpisala 40 tisoč dinarjev posojila

V kmetijskih delovnih združenjih Celja in okolice so sprejeli novico o ljudskem posojilu z velikim razumevanjem. Člani slovitve zadrage v Arji vasi so že sprejeli večina obveznosti. Doslej se je med njimi najbolj postavila petčlan- ska družina zadravnika Andreja Lebana, ki bo prav zato, ker ima še dva nedoletna otroka, podpisala 40.000 dinarjev.

Ali bo posejanih dovolj strniščnih krmil?

Ker se letos zaradi suše obeta slab pridelek otave, je setev strniščnih krmil za našo živinorejo tem večjega pomena. Ta krmila bodo še posebno koristno izrabili tam, kjer jih bodo sili- rali in s tem zagotovili živini tudi pozimi izdatno svežo krmo. Zal so se okrajna kmetijska poverjenstva za setev strniščnih krmil bolj malo brigala in ponekod niso preskrbeli pridelovalcem niti zadostnih količin tistih semen, ki so bila na razpolago. Plani za setev strniščnih krmil so po večini ostali nespremenjeni, čeprav bi jih bilo potrebno z ozirom na pričakovani manjši pridelek otave, povečati. Kmetijska poverjenstva so se sploh premalo trudila, da bi s primerno agitacijo kmetje prepričala o njeni potrebi setve čim večjih površin strniščnih krmil. Tudi kmetijske zadrage so se bolj slabo izkazale. Njihova naloga bi bila predvsem organizirati dobavo semen iz lokalnih virov, prav tako pa tudi organizirati gradnjo zasilnih silosov za siliranje zelene krme.

Ce pogledamo trud posameznih okrajev, da bi bila setev strniščnih krmil uspešna, najdemo skoraj povsod isto, precej negativno sliko. Vse, kar so n. pr. v okraju Celje-okolica storili v tem oziru, je bilo to, da so razdelili 4000 kg koruze za seme, da so se zastopniki kmetijskega poverjenstva udeležili 3 množičnih sestankov, za gradnjo provizornih silosov, pa so bila skličana 3 predavanja. Kmečke delovne zadrage v tem okraju imajo okrog 800 glav živine in konj, toda s krmili so posejale le 37 ha, kar je glede na pomankanje sena zelo malo. V ljutomerskem okraju je setev strniščnih krmil zaradi obsežnosti socialističnega sektorja še bolj »ereče vprašanje. Vendar je poverjenstvo za kmetijstvo v tem okraju storilo samo to, da je povečalo plan setve za zadržna gospodarstva in to pisмено sporočilo na teren, ne da bi ugotovilo možnosti setve glede na razpoložljiva semena in potrebe po semenih. Za privatni sektor pa plana sploh niso povečali. Evidenca o setvi je slaba. Krajevni odbor Cven sploh ne ve, kakšne površine so kmetje in kmečke delovne zadrage posejale z zeleno krmo. V kmečki delovni zadrugi Vučja vas so zadržniki vso živino, ki je bila v skupnih hlevih, odpeljali domov in sedaj sploh ni nobene kolektivne skrbi za setev zelene krme in se tudi branijo graditi provizorne silose. Kmečka delovna zadruga v Bolehnečah povišanega plana setve sploh ni hotela sprejeti in je planirala za 153 goved le 4 ha zelene krme in 20 ha repe, ki pa jo je treba upoštevati tudi kot krmo za prašiče. V kmečki delovni zadrugi Mostje v lendavskem okraju prvotno niso posejali vseh krmilskih rastlin, ki so jih imeli v planu, in to kljub temu, da imajo betonske silose in da so imeli na razpolago semensko koruzo. Sele kontrolna ekipa, ki je obiskala zadrugo, je prepričala predsednika in brigadirja, da je treba posejati še ostalo.

Vse navedeno kaže, kako nujno potrebna bi bila pri setvi strniščnih krmil večja skrb in pomoč odgovornih organov.

Ker bodo kmečka gospodarstva moralna plane obvezne reje živine na vsak način izpolniti, prav tako pa tudi obvezno oddajo mesa, je seveda v njihovo lastnem interesu, da posejejo čim več strniščnih krmil. Res so marsikje krivka malomarnost odgovornih kmetijskih organov, ponekod pa tudi pridelovalcev, če si niso preskrbeli potrebnih semen. Ker je doba za setev krmilskih rastlin le še kratka — zadnje deževje je že ponekod morebiti podjalsalo — naj, dokler je še čas, krajevni odbori oziroma kmetijske zadrage poskrbe, da se poseje, kar je čim več mogoče. Predvsem naj organizirajo zamenjavo semen med pridelovalci. Da se bo posejšala gradnja provizornih silosov — kar še ni prepozno — naj bi ministrstvo za kmetijstvo poslalo v okraje, kjer je suša uničila pridelek krme, svoje strokovne organe, ki naj bi v sodelovanju z okrajnimi organi, organizirali pomoč v nasvetih in praktičnem delu pri gradnji silosov v socialističnem sektorju, pa tudi pri privatnih kmetih. Kajti le praktična pomoč, ne samo razna predavanja, bo lahko prinesla tako večjo korist.

VREME

Vremenska napoved za petek 4. avg.: Izboljšanje do delnega sončnega vremena, vendar še kratkotrajne pljeh. Temperatura ponoči 10°C, čez dan 20°C.

Jugoslavija je zgled miroljubnosti

Pri osrednjem odboru Zveze sindikatov Jugoslavije v Beogradu so imeli člani norveške sindikalne organizacije svoj poslovljni razgovor z novinarji. Predsednik delegacije Carlsten Torstensen je prebral izjavo delegacije, ki naglasi, da so njeni člani v štiri- najstih dneh svojega bivanja v Jugoslaviji dobili vtise, ki jim nalaga dolžnost, da o njih pripovedujejo ne samo svojim rojakom, temveč da jih sporočijo tudi svetovni javnosti. Stiri najst dni je sicer kratka doba, a ker so v tem času obiskali vse dele Jugoslavije, so se lahko prepričali, da je ta država na dobri poti velikega socialnega in gospodarskega napredka. Razlike med nekdanjim in sedanjim življenjem se vidijo povsod, a povsod se tudi vidi, da se novo, naprednejše življenje v polni meri uveljavlja. Iz zastale države se Jugoslavija naglo spreminja v napredno industrijsko državo. Vse težave premaguje velika delovna vnema in sposobnost ter tudi poštvalnost jugoslovanskih narodov.

Drugi del izjave naglasi, da je glavna trditve informirojskih agentov o jugoslovanskem fašističnem režimu, ki naj bi bil vključen v taboru natifce novih vojn, največja laž. Vsi, ki obiščejo Jugoslavijo, se lahko že v najkrajšem času prepričajo, da daje Jugoslavija zgled miroljubnosti.

V tem ste z nami na isti liniji, je rečeno v izjavi, samo da je pri nas miroljubnost že stara tradicija in je zaradi tega miroljubnost Jugoslavije še večjega pomena, ker je Jugoslavija na ozemlju starih vojnih tradicij.

V razgovoru z novinarji so člani delegacije tudi naglasi, da so na Reki videli, kako je Jugoslavija na najlepši način rešila narodnostna vprašanja. Položaj italijanske narodne manjšine v naši državi je najboljši primer dobrih odnosov do narodnih manjšin ter zasluži, da bi bil drugim državam za zgled. Norveški gostje so na svojem potovanju po Jugoslaviji spoznali neosvobojnost in nizkotnost vseh informirojskih laži.

VELIK PARTIZANSKI TABOR POD STORŽIČEM

V soboto in nedeljo, 5. in 6. avgusta bo pod Storžičem, kjer so avgusta 1. 1941 padli prvi partizani, velik partizanski tabor. Na prostoru, kjer je stala stara kočja, ki so jo zažgali Nemci in so v njej zgorjele prve žrtve okupatorja, so člani Zveze borcev in Planiškega društva iz Trčevca postavili velik spomenik — živo skalo, v obliki plamena. V skalo so vklesali imena padlih partizanov.

Francoski mladinci so v Sašinovcu filmali mlačev v kmečki delovalni zadrugi

